ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK
# JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. září 2025 samosoudkyní JUDr. Renatou Tollingerovou,

takto:

Obžalovaná

**J[redacted] B[redacted]**

narozená [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], s doručováním do datové schránky IDDS: [redacted],

**je vinna, že**

v postavení jediné jednatelky právnické osoby [redacted], IČO: [redacted], se sídlem [redacted], nesplnila ve stanoveném termínu, přes doručenou výzvu Finančního úřadu pro Středočeský kraj, pracoviště Příbram, která byla doručena dne 25.03.2025 prostřednictvím datové schránky příjemce J[redacted] B[redacted], ID [redacted], kdy se přihlásila oprávněná osoba J[redacted] B[redacted] a dále byla rovněž doručena dne 4.4.2025 do DS společnosti [redacted], ID [redacted], které je obžalovaná J[redacted] B[redacted] jediným jednatelem a společníkem, svoji povinnost podle § 180 odst. 1 daňového řádu, učinit prohlášení o majetku právnické osoby [redacted], tedy porušila povinnost učinit prohlášení o majetku právnické osoby [redacted], jako fyzická osoba plně fakticky odpovědná za finanční a daňové záležitosti právnické osoby, když ve stanoveném termínu nepodala

prohlášení o majetku, písemně a ani ústně do protokolu na Finančním úřadě pro Středočeský kraj, pracoviště Příbram, ani jinde,

**tedy**

před orgánem veřejné moci odmítla splnit zákonnou povinnost učinit prohlášení o majetku

**čímž spáchala**

přečin porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku.

**a odsuzuje se**

podle § 227 tr. zákoníku a podle § 67 odst. 2 písm. a), § 67 odst. 3 a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k peněžitému **trestu v celkové výměře 10 000 Kč, který je obžalovaná povinna zaplatit v 80denních sazbách po 125 Kč.**

**Odůvodnění:**

1. U hlavního líčení byl skutkový stav věci zjištěn tak, jak je to uvedeno ve výroku o vině tohoto rozsudku.

2. Z výpovědi obžalované J[redacted] B[redacted] vyplynulo, že pracuje ve firmě [redacted] jako personální a mzdová účetní s výdělkem okolo 20 000 Kč čistého měsíčně, nemá žádné děti, vůči kterým by měla vyživovací povinnost, nemá dluhy ani majetek větší hodnoty, auto už také nemá. K věci uvedla, že ohledně skutku byla na výslechu u policie z toho důvodu, že nepodala majetkové prohlášení firmy, bylo jí řečeno, že se přihlásila do DS, ale výzvu nesplnila. Je pravdou, že se do DS přihlásila, ale už si to nepamatuje, občas má DS výpadky a je tak možné, že se přihlásila, ale nedočetla to, neboť mezi tím šla dělat něco jiného. Pak šla na výslech na policii s tím, že tam sdělila, že vše napraví a dojde na finanční úřad, což udělala a následující den podala prohlášení o majetku. Má notifikaci na email, která ji sděluje, že ji něco přišlo do datových schránek, tato notifikace jí oznámila, že jí něco přišlo do její soukromé schránky, ale pak řešila něco jiného a už to nedořešila, nevzpomíná si však na to přesně. Po výslechu na policii se přihlásila do datové schránky firmy, aby vše napravila, ale ví, že tam bylo úplně jiné datum doručení výzvy, nebylo to 25.3.2025. Je pravdou, že za celou tu dobu v datové schránce firmy nebyla, až když pak šla z policie. Notifikace, kterou si nastavila, aby ji hlásila příchozí poštu, jí rovněž nic nenahlásila. Neví nic o tom, že existuje fikce doručení do DS. Ví, že její povinností jako jednatelky společnosti je starat se o ní řádně a spravovat i DS, ale je lajdák. Notifikaci si sama nastavila na svůj soukromý mail, nezjišťovala však zda funguje. Nic jí notifikací nepřišlo. Firma už nefunguje. Pokud jde o soukromou schránku, příchozí pošta se jí ukázala notifikací hned, ale asi to hned nenaběhlo a pak to neřešila, nenapadlo jí, že by měla kouknout do DS právnické osoby. Po domluvě na policii majetkové prohlášení doplnila. Do DS vstupovala pouze na základě notifikace, kterou si nastavila již před lety. Je pravdou, že po celou dobu, tedy od března letošního roku do výslechu na polici do DS právnické osoby nevstoupila a nezkontrolovala jí. Podle ní kontaktoval finanční úřad

nejdříve ji jako fyzickou osobu do DS a později až firmu jako právnickou osobu. Rozestup doručení těmto dvěma subjektům byl podle ní skoro měsíc. Do DS vstupovala přes webové rozhraní GoogleChrom přes počítač, neví o možnostech přesměrování IP adresy. Dále popsala výslech na policii s policistou H[redacted], který se jí ptal na různé věci s tím, že když to napraví a prohlášení na finanční úřad pošle, dál se to řešit nebude. Následně ji bylo sděleno obvinění a byla za stálé účasti svého obhájce vyslechnuta na protokol o výpovědi obviněné.

3. Z listinných důkazů provedených u hlavního líčení, byly zjištěny následující skutečnosti. Z trestního oznámení podaného Finančním úřadem v Příbrami vyplynulo, že v předmětném řízení je daňový subjekt firma [redacted], se sídlem [redacted] jejíž jednatelkou je osoba J[redacted] B[redacted]. Datová schránka J[redacted] B[redacted] je [redacted], datová schránka firmy je pak [redacted]. Daňovému subjektu, firmě [redacted], byla zaslána výzva k podání prohlášení o majetku do datové schránky této firmy- [redacted], která byla po uplynutí 10 dnů od dodání datové zprávy do datové schránky příjemce doručena fikcí. Zároveň téhož dne 25. 3. 2025 byla doručována jednatelce firmy J[redacted] B[redacted] do její datové schránky [redacted] stejná výzva k podání prohlášení o majetku., aby podle ustanovení § 180 odst. 1 daňového řádu do 15 dnů ode dne doručení výzvy, učinila prohlášení o majetku předmětné firmy. J[redacted] B[redacted] se téhož dne přihlásila do své datové schránky a výzva jí byla doručena, tuto povinnost však ve stanovené lhůtě jako jediná jednatelka společnosti nesplnila. Podle Finančního úřadu byly splněny zákonné podmínky pro vydání předmětné výzvy podle § 180 odst. 1 daňového řádu, kdy vymáhaný nedoplatek nebyl a nemohl být uhrazen daňovou exekucí, přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb. Nedoplatek stále existuje a dlužník byl řádně poučen o povinnostech a následcích spojených s doručením výzvy, neuhrazený daňový nedoplatek činí celkovou částku 29 806,-Kč. Z obsahu výzvy o podání prohlášení o majetku je zřejmé, že finanční úřad vyzývá dlužníka k podání prohlášení o majetku ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy s poučením o formě podání takového prohlášení a jeho obsahu, dále též s poučením o tom, že kdo odmítne splnit tuto zákonnou povinnost učinit prohlášení o majetku, bude potrestán trestem odnětí svobody na šest měsíců až 3 roky nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti ve smyslu § 227 trestního zákoníku. Z přiložených doručenek je zřejmé, že tato výzva byla doručena J[redacted] B[redacted], jako jediné jednatelce a společnici předmětné firmy, dne 25. 3. 2025 v 16:22:47 hod. Dále byla tato výzva doručena, též firmě [redacted], a to do datové schránky fikcí uložením dne 4. 4. 2025 ve 23:59:59 hod. Z obchodního rejstříku firmy [redacted] a dále z notářských zápisů této společnosti bylo zjištěno, že jinou jednatelkou a společnicí předmětné firmy je od dubna 2021 právě obžalovaná J[redacted] B[redacted]. Rovněž z výpisu veřejné části živnostenského rejstříku předmětné firmy, bylo zjištěno ze seznamu zúčastněných osob příjmení a jméno obžalované J[redacted] B[redacted], a dále pak předmět podnikání této společnosti. Z výpisu údajů o subjektech DPH je zřejmé, že lustrací právnické osoby [redacted], bylo zjištěno, že tato osoba nemá uvedený bankovní účet určený ke zveřejnění, od 9. 12. 2023 je vedena jako nespolehlivý plátce. Registrace k DPH je platná od 1. 2. 2021 do 4. 12. 2. 2023. Z lustrace registru České správy sociálního zabezpečení pak je zřejmé, že předmětná právnická osoba od založení do dne sepsání záznamu dne 20. května 2025 neměla registrované žádné zaměstnance. Z úředního záznamu Policie České republiky, včetně příloh ze dne 27. května 2025 bylo zjištěno, že právnická osoba [redacted] má datovou schránku [redacted] a fyzická osoba J[redacted] B[redacted] má datovou schránku [redacted]. Do datové schránky obžalované pak byla 25. 3. 2025 doručena výzva k podání prohlášení o majetku, do datové schránky právnické osoby [redacted]

[redacted], pak tato výzva byla doručena dne 4. 4. 2025 fikcí- uložením. Ze sdělení finančního úřadu a dodatečného prohlášení o majetku z 10. 7. 2025 s doručenkou, je zřejmé, že obžalovaná J[redacted] B[redacted] dodatečně, až po sdělení podezření splnila svoji povinnost a na výzvu finančního úřadu konečně zareagovala a poslala mu požadované prohlášení o majetku ze dne 10. 7. 2025, které finančnímu úřadu téhož dne doručila.

4. Soud zamítnul návrh obhajoby na doplnění dokazování výslechem policisty H[redacted], který obžalovanou vyslýchal na policii za účasti obhájce, aby soudu sdělil, jak výslech probíhal. Takový důkaz považuje soud za nadbytečný vzhledem k prokázanému skutkovému stavu věci a tomu, že sám obžalovanou k věci u hlavního líčení podrobně vyslechl a vycházel právě z důkazů provedených u hlavního líčení. Výslech na policii navíc probíhal za stálé účasti obhájce, který k věci nic nenamítal, protokol byl řádně podepsán všemi zúčastněnými na úkonu. Navíc to pro hodnocení důkazů ve věci nemá žádný význam (ani pokud jde o dobrovolnost dodatečného splnění povinnosti obžalované ve vztahu k účinné lítosti-viz.níže) a do věci by jeho výslech nevnesl nic nového.

5. K osobě obžalované, pak byly zjištěny následující skutečnosti. Ze zprávy finančního šetření k obžalované bylo zjištěno, že tato nemá žádný záznam v Centrální evidenci exekucí, stejně tak nemá žádný záznam v insolvenčním rejstříku, ani katastru nemovitostí. V registru vozidel má uvedeno jedno osobní vozidlo. Z pracovního hodnocení obžalované u Oknoplastik, s. r. o. bylo zjištěno, že tato je zde zaměstnána od roku 2022 jako účetní a svou práci vykonává svědomitě a spolehlivě. Její příjmy zhruba v první polovině letošního roku činí od 25 000 Kč do 28 000 Kč Kč hrubého měsíčně. Ze správy Městského úřadu v Příbrami bylo zjištěno, že obžalovaná dosud nebyla projednávána pro žádný přestupek. Z opisu evidence rejstříku trestů a opisu evidence přestupků bylo zjištěno, že zde obžalovaná dosud nemá žádný záznam.

6. Z důkazů provedených u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav věci tak, jak je to uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Zejména ze sdělení finančního úřadu, dále předmětné výzvy k podání prohlášení o majetku a doručenek, bylo bez vší pochybností zjištěno, že obžalované jako jediné jednatelce a společnici předmětné společnosti byla doručena do její schránky předmětná výzva dne 25. 3. 2025 (tedy týž den, co byla ze strany finančního úřadu odeslána). Tatáž výzva byla doručena též právnické osobě [redacted], jako povinnému daňovému subjektu do jeho datové schránky, a to dne 4. 4. 2025 fikcí -uložením (rovněž byla ze strany finančního úřadu odeslána dne 25.3.2025, ještě pár minut před tím, než jí odeslal do DS samotné obžalované). Obžalovaná měla vůči společnosti [redacted], jako jediná jednatelka povinnost vystupovat jako řádný hospodář a zároveň tak kontrolovat i obsah datové schránky právnické osoby, pokud měla špatně nastavenou notifikaci k oznámení do DS, je to opět chyba na straně obžalované jako jediné jednatelky společnosti, jejíž povinností je m.j. průběžně kontrolovat obsah datové schránky. Předmětná výzva z finančního úřadu byla řádně doručena, jak do datové schránky právnické osoby, tak jí osobně do její soukromé schránky jako jediné jednatelce předmětné společnosti, která tedy o své povinnosti, podat prohlášení o majetku, moc dobře věděla, přesto toto neučinila, kdy ani nepřistoupila do datové schránky daňového subjektu- předmětné právnické osoby a výzvu si tedy nevyzvedla, to však nemění nic na tom, že výzva byla řádně doručena fikcí doručením i do datové schránky právnické osoby. Soud považuje za ryze účelovou její obhajobu stran toho, že si výzvu sice otevírala, ale zřejmě jí nepřečetla, neboť to dlouho trvalo a přesně si to již nevybavila. Z listinného důkazu- zejm. doručenky osobě obžalované bylo prokázáno, že výzva ji byla doručena i do její datové schránky, do které

se obratem po odeslání výzvy přihlásila a musela tak vědět, že se jedná o výzvu finančního úřadu i o tom, co je jejím obsahem. Už jen proto měla z opatrnosti zkontrolovat též DS právnické osoby jako její jednatelka, což neudělala, kdy sama potvrdila, že se k této povinnosti stavěla laxně a že od doby nejméně 25.3.2025 do výslechu na policii (přesněji těsně po něm), do DS nevstoupila, aby ji zkontrolovala. Z toho je zřejmé, že obžalované o dané povinnosti musela vědět, přičemž výzva ji byla účinně doručena do obou datových schránek (jak FO, tak PO). Ze sdělení finančního úřadu a dodatečného prohlášení o majetku z 10. 7. 2025 s doručenkou je zřejmé, že obžalovaná J[redacted] B[redacted] dodatečně, až po sdělení podezření, splnila svoji povinnost a na výzvu Finančního úřadu poslala tomuto prohlášení o majetku ze dne 10. 7. 2025, které finančnímu úřadu téhož dne doručila. Ze strany policejního orgánu k podání vysvětlení pak byla předvolána ještě před dnem 9.7.2025, kdy ji tomu policie vyslechla.

7. Předmětného trestného činu porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku se může dopustit pouze fyzická osoba a nelze tento trestný čin přičítat právnické osobě. Za právnickou osobu měla tuto povinnost fyzická osoba, která měla oprávnění a povinnost za ní jednat, a to byl člen statutárního orgánu, kterým byla právě a jenom obžalovaná B[redacted]. Bylo prokázáno, že obžalovaná o své povinnosti splnit tuto výzvu a učinit prohlášení o majetku moc dobře věděla, a to od 25. 3. 2025, kdy ji tato výzva byla doručena. Následně stejná výzva byla doručena též právnické osobě, a to fikcí doručením dne 4. 4. 2025. Přičemž je lhostejné, které doručení bylo první a které následovalo, když povinností obžalované jako jednatelky společnosti bylo též kontrolovat datovou schránku právnické osoby a tuto vybírat. Minimálně od 25. 3. 2025 musela vědět, že do datové schránky právnické osoby přijde stejná výzva od finančního úřadu a bylo tedy její povinností do datové schránky přistoupit a výzvu si přečíst. To, že to neudělala, nemění nic na naplnění subjektivní stránky daného trestného činu. Je zřejmé, že tedy právě obžalované, jako jediné jednatelce a společníci předmětné společnosti s ručením omezením, vznikla povinnost podat pravdivé prohlášení o majetku, kterou do dané lhůty stanovené finančním úřadem nesplnila, tím naplnila znaky skutkové podstaty přečinu porušení povinnosti učinit pravdivé prohlášení o majetku podle § 227 trestního zákoníku, když před orgánem veřejné moci, tedy finančním úřadem, odmítla splnit svou zákonnou povinnost učinit prohlášení o majetku, tím že nereagovala na výzvu k označení vlastněných majetkových hodnot nebo k sepsání jejich seznamu tak, jak k tomu byla vyzvána právě ze strany finančního úřadu ve stanovené lhůtě. Je pravdou, že tuto povinnost splnila obžalovaná až dodatečně, a to dne 10. 7. 2025, kdy 10. 7. 2025 toto prohlášení o majetku bylo též zasláno finančnímu úřadu, který potvrdil, že obžalovaná svou povinnost dodatečně splnila. Tato však svou povinnost splnila až poté, co byla policejním orgánem předvolána, aby ve věci podala vysvětlení a také poté, co jí bylo sděleno podezření ze spáchání předmětného trestného činu, kdy záznam o sdělení podezření byl obžalované doručen dne 9. 7. 2025. Toto dodatečné prohlášení o majetku tak učinila, až pod tlakem trestního stíhání, a ne tedy dobrovolně. Proto na něj nespadá ustanovení § 33 trestního zákoníku o účinné lítosti. Dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu České republiky, je zřejmé, že dodatečné splnění povinnosti musí být dobrovolné a nesmí být učiněno pod vlivem bezprostředně hrozícího nebo již zahájeného trestního stíhání (pozn. dobrovolnost plnění se tak neváže výhradně k momentu zahájení trestního stíhání). Z toho důvodu je zřejmé, že na předmětnou trestnou činnost nelze použít ustanovení § 33 trestního zákoníku a nelze tedy hovořit o dobrovolném dodatečném splnění povinnosti obžalované.

8. Při ukládání druhu a výměry trestu vzal soud v úvahu všechny polehčující a přitěžující okolnosti daného případu. Je zřejmé, že v daném případě zde převažují zejména polehčující okolnosti, kdy je nutno vyzdvihnout, že obžalovaná J[redacted] B[redacted] je osobou dosud netrestanou a zcela bezúhonnou. Její majetková situace je dle shora provedeného dokazování uspokojivá. Ustanovení § 227 tr.zákoníku a její majetkové poměry umožňují za předmětnou trestnou činnost uložit i trest peněžitý, kdy se soudu jako přiměřený peněžitý trest jeví trest vyměřený zhruba v polovině čistého měsíčního příjmu obžalované, tedy v celkové výměře 10 000 Kč, který je povinna uhradit v 80 denních sazbách po 125 Kč. Přičemž počet denních sazeb odráží závažnost trestného činu, která je v tomto případě nižší i s ohledem na to, že se jedná o přečin a na jeho následky (které byly, byť pozdě, ale napraveny), a výše denní sazby odráží majetkové poměry obžalované, které jsou dobré a soud je přesvědčen, že s ohledem na její měsíční příjmy, je schopna uhradit denní sazbu ve výši 125 Kč (výše denního příjmu obžalované činí cca 666 Kč). S ohledem na tyto skutečnosti je soud též přesvědčen, že uložení dalšího trestu není třeba a lze jej uložit jako trest samostatný. Takto uložený trest, co do druhu i výše, splní nejlépe svůj účel a povede obžalovanou k nápravě.

**Poučení:**

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze, a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozená osoba, která se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pouze do výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 trestního řádu.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Poškozený má podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti v zákonem stanovené lhůtě o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem.

Příbram 11.9.2025

JUDr. Renata Tollingerová
samosoudkyně